

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ  
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ»  
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ  
АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**



**Всеукраїнська науково-практична  
конференція магістрантів і молодих дослідників**

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ АГРАРНОГО  
ТА ЗЕМЕЛЬНОГО ПРАВА:  
НАЦІОНАЛЬНИЙ І МІЖНАРОДНИЙ ВИМІР**

**«НАУКОВІ ПОШУКИ МОЛОДІ  
У ХХІ СТОЛІТТІ»**

**16 листопада 2023 року**

Біла Церква  
2023

Біосферні заповідники – це природоохоронні, науково-дослідні установи загальнодержавного значення, які утворюються з метою збереження в природному стані найбільш типових природних комплексів біосфери, проведення фонових екологічних моніторингу, вивчення навколишнього природного середовища, його змін під впливом антропогенні фактори [3].

Категорія «біосферний заповідник» вперше була введена до списку категорій природно-заповідного фонду в 1992 році, з прийняттям Закону України «Про природно-заповідний фонд України» [3] – як аналог міжнародної категорії «біосферний резерват». Автори закону відзначали, що в світі біосферними заповідниками оголошують території особливо цікавих на міжнародному рівні національних парків або інших природоохоронних територій, тим самим надаючи їм додаткового статусу.

Закон виділив «біосферні заповідники» як окрему категорію природно-заповідного фонду, тобто в Україні вони створюються Указом Президента, а не рішенням ЮНЕСКО.

Разом з тим, щодо біосферних заповідників рішення Президента приймається з додержанням вимог міжнародних договорів та міжнародних програм, учасником яких є Україна (ч. 1, 2 ст. 53 Закону України «Про природно-заповідний фонд України») [3]. Для визнання заповідника біосферним, крім рішення відповідних державних органів, необхідне ще й рішення ЮНЕСКО, яке оформляється у вигляді спеціального сертифікату. Це пов'язано з тим, що біосферні заповідники включаються до глобальної мережі біосферних заповідників, яка функціонує під егідою ООН.

#### СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Про Загальнодержавну програму формування національної екологічної мережі України на 2000-2015 роки. Закон України від 21 вересня 2000 р. // Офіційний вісник України. 2000. №43. Ст. 1817.
2. Про заходи щодо дальшого розвитку природно-заповідної справи в Україні. Указ Президента України від 23 травня 2005 р. №838/2005 // Урядовий кур'єр. 2005. 1 червня. №100.
3. Про природно-заповідний фонд: Закон України від 16.06.1992. Відомості Верховної Ради України. 1992. № 34. Ст. 502
4. Про Програму перспективного розвитку заповідної справи в Україні ("Заповідники"). Постанова Верховної Ради України від 22 вересня 1994 р. // Відомості Верховної Ради України. 1994. №48. Ст. 430.
5. Про розмежування земель державної та комунальної власності. Закон України від 5 лютого 2004 р. №1100 // Урядовий кур'єр. 2002. 21 серпня. №1457-IV // Голос України. 14 липня 2004 р. №128(3378).
6. Соколова І.О. Правовий режим: поняття, особливості, різновиди: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Харків, 2011. 23 с.

**УДК 341.251.2:061.1ЄС**

**ПАРХОМЧУК Т.М.**, магістрантка

Науковий керівник – **ТИМОЩУК О.Г.**, канд. юрид. наук

*Білоцерківський національний аграрний університет*

### **ПРАВОВА ОСНОВА ТА ПРОЦЕДУРА ОТРИМАННЯ УКРАЇНОЮ СТАТУСУ КАНДИДАТА В ЄС**

У тезах проаналізована правова основа та процедура отримання Україною статусу кандидата в Європейський Союз та правові наслідки цього процесу.

**Ключові слова:** членство в ЄС, цінності ЄС, законодавство ЄС, Європейський Союз.

Україна подала заявку на членство в ЄС у лютому 2022 року та отримала статус кандидата в ЄС у червні 2022 року. 23 червня 2022 Україні офіційно надали статус кандидата на членство в ЄС. Пізніше Рада ЄС ухвалить рішення щодо подальших кроків, коли Україна виконає умови, викладені у висновку Європейської комісії щодо її заявки на членство в ЄС. Прагнення до Європейського Союзу протягом багатьох років було важливим пріоритетом для України, її урядів та громадян. Це було основним мотивом демократії. Хоча ще багато років тому важко було повірити, що ця мета досяжна в

найближчій перспективі. Раніше ЄС на офіційному рівні не визнавав Україну, як члена ЄС, все трималося на вірі українців та підтримці й просуванню інших держав. І рішення коли саміт не тільки визнав законність української заявки, поданої поза окремими процедурними процесами, а й доручив почати її негайний розгляд – це був дійсно прорив, який заклав фундамент у визнання кандидатства України в ЄС [1].

При цьому, історичний зсув стався не зараз. Він був розтягнутий у часі. Рішення тодішнього президента наприкінці 2013 року не підписувати Угоду про асоціацію між Україною та ЄС [2], яка символізувала для багатьох українців шлях до Європейського Союзу, призвело до масштабних протестів проти влади. Згодом РФ виступила проти України, не визнаючи самостійного вибору українського народу [3]. Незважаючи на потуги ворога, в Україні протягом багатьох років залишалася стійка демократія, яка наближається до Європейського Союзу та поступово наближається до *acquis*. Це були необхідні для нас політичні та економічні зміни за останнє десятиліття та поштовх для низки ключових реформ, заснованих на європейських цінностях.

28 лютого 2022 року, через п'ять днів після початку повномасштабної неспровокованої та невиправданої агресії росії, Україна подала заявку на членство в Європейському Союзі. 7 березня 2022 року Рада Європейського Союзу попросила Комісію надати свій висновок щодо цієї заявки. Глави держав і урядів ЄС схвалили це рішення на неформальній зустрічі лідерів у Версалі [4].

Важливо зазначити, що правовою базою в законодавстві ЄС є статті договору про ЄС [5]: У статті 49 Договору про Європейський Союз зазначено, що «Будь-яка європейська держава, яка поважає цінності, зазначені в статті 2, і зобов'язується їх підтримувати, може подати заявку на те, щоб стати членом ЄС. Європейський парламент та національні парламенти повинні бути повідомлені про цю заяву. Держава-заявник направляє свою заявку до Ради, яка діє одноголосно після консультації з Комісією та після отримання згоди Європейського парламенту, який діє більшістю своїх членів. Умови прийнятності, узгоджені Європейською Радою, повинні бути прийняті до уваги». У статті 2 зазначено, що «Союз заснований на цінностях поваги до людської гідності, свободи, демократії, рівності, верховенства права та поваги до прав людини, включаючи права осіб, які належать до меншин. Ці цінності є спільними для держав-членів у суспільстві, в якому панують плюралізм, недискримінація, толерантність, справедливість, солідарність і рівність між жінками та чоловіками». У червні 1993 року в Копенгагені Європейська рада дійшла висновку, що: «Приєднання відбудеться, як тільки країна зможе взяти на себе зобов'язання членства, виконавши необхідні економічні та політичні умови» [6].

І важливо пам'ятати, щоб стати в подальшому більше ніж країною кандидатом в ЄС Україна має відповідати, серед іншого, таким вимогам як

стабільність інститутів, що гарантують демократію, верховенство права, права людини та повагу та захист меншин, існування в державі функціонуючої ринкової економіки, а також здатності справлятися з конкурентним тиском і ринковими силами в межах Союзу та здатність брати на себе зобов'язання членства, включаючи дотримання цілей політичного, економічного та валютного союзу [7].

Кандидатство в ЄС це не прямий шлях в ЄС, як багато хто вважає. Україні потрібно зробити багато кроків та змін, щоб ЄС прийняли нас повністю. Для України перехід в кандидати ЄС вважаємо великим кроком вперед, адже з рівня порад ми перейшли вже до конкретних зобов'язань. Не варто забувати, що для кандидата стає доступна фінансова допомога, яка так необхідна Україні.

#### СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Лапшина М. Ю. Переговорний процес отримання статусу кандидата в ЄС // *International Economic Relations and Sustainable Development = Міжнародні економічні відносини та сталий розвиток*) : матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції, м. Суми, 20 травня 2022 р. Суми : Сумський державний університет, 2022. С. 70-72

2. Угода про партнерство і співробітництво між Україною і Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами: Угода Україна від 14.06.1994 р.: станом на 1 верес. 2017 р. URL: [https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/998\\_012#Text](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/998_012#Text) (дата звернення: 30.08.2023).
3. Тимошук О.Г. Набуття Україною статусу кандидата в члени ЄС в умовах війни в Україні: міжнародно-правовий аспект. Матеріали міжнародної науково-практичної конференції. 2022. БНАУ. С. 83–85. URL: [https://rep.btsau.edu.ua/bitstream/BNAU/7941/1/Nabuttia\\_Ukrainoiu.pdf](https://rep.btsau.edu.ua/bitstream/BNAU/7941/1/Nabuttia_Ukrainoiu.pdf).
4. Versailles Declaration. 10 and 11 March 2022. <https://www.consilium.europa.eu/media/54773/20220311-versailles-declaration-en.pdf>
5. Treaty on European Union. Official Journal C 191, 29/07/1992 P. 0001 - 0110. <http://data.europa.eu/eli/treaty/teu/sign>
6. European council in copenhagen 21-22 june 1993. Conclusions of the presidency. SN 180/1/93. <https://www.consilium.europa.eu/media/21225/72921.pdf>
7. Тимошук О. Г. Вплив російсько-української війни на євроінтеграційні процеси в контексті набуття Україною статусу кандидата в члени ЄС: міжнародно-правовий аспект / О. Г. Тимошук // Південноукраїнський правничий часопис. 2022. № 4, Ч. 3. С. 81-86. DOI <https://doi.org/10.32850/sulj.2022.4.3.14>

**УДК 796.853.26:796.015**

**ПАЮК Ю.В.**, студент

Науковий керівник – **ІГНАТЕНКО С.О.**, канд юрид. наук

*Південноукраїнський Національний Педагогічний Університет імені К.Д. Ушинського.*

*Навчально-науковий інститут фізичної культури, спорту та реабілітації. Кафедра теорії і методики фізичної культури та спортивних дисциплін. Україна*

## **КОНТРОЛЬ ТРЕНУВАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ ЮНИХ КАРАТИСТІВ**

Анотація. Комплексний контроль у спорті передбачає практичну реалізацію різних видів контролю, які застосовується у структурних ланках тренувального процесу для отримання об'єктивної різнобічної інформації про стан спортсмена та його динаміку з метою управління процесом спортивної підготовки.

**Ключові слова:** Управління тренувальним процесом, комплексний контроль, діагностика, ефективність тренувального процесу, управління підготовкою спортсменів.

Актуальність роботи. Рівень підготовленості спортсмена є головною складовою досягнення результату у будь-якому виді спорту. Східні єдиноборства не є винятком.

Для належного вдосконалення різних сторін підготовленості необхідно впроваджувати у тренувальний процес сучасні методики підготовки спортсменів та використовувати сучасні методи контролю, а також технічні пристрої та прилади, які об'єктивно та оперативно дозволяють виявити інформативні показники.

Досліджуваний вид східних єдиноборств, карате - відносно молодий вид спорту, який розвивається на території Європейських держав і має велику популярність у населення.

Однак на сьогоднішній день для успішної конкуренції каратистів на міжнародній арені потрібна оптимальна організація тренувального процесу та його ефективний контроль, у тому числі рівня розвитку різних сторін підготовленості, а тому обрана тема дослідження є актуальною.

В останнє десятиліття у світовому спорті відбулися суттєві зміни, аналіз яких дозволяє спрогнозувати основні напрямки розвитку спорту найвищих досягнень у нашій країні та світі.

Зараз вже не викликає сумніву той факт, що спорт вищих досягнень перетворюється на невід'ємну частину світової культури: невпинно зростає інтерес до спортивних змагань, збільшується кількість спортсменів та країн, які беруть участь в Олімпійських іграх, чемпіонатах світу та міжнародних змаганнях.

Водночас спорт є потужним засобом політичної пропаганди та демонстрації могутності будь-якої країни. Тому практично у будь-якій державі у розвиток спорту вкладаються чималі фінансові, матеріально-технічні та інтелектуальні кошти.

## ЗМІСТ

<b>Адрущенко М. М., Настіна О.І.</b> Історія розвитку аграрного та земельного права України.....	3
<b>Батура М.О., Макарчук В.В.</b> Деякі правові аспекти регулювання відносин подружжя за шлюбним договором.....	4
<b>Богославець С.В., Бровко Н.І.</b> Необхідність удосконалення законодавства у сфері безпеки як засіб забезпечення національних інтересів: теоретико-правовий аналіз.....	6
<b>Гребельник Д.І., Ломакіна І.Ю.</b> Цифрова економіка та корпоративна відповідальність.....	8
<b>Добровольський В.М., Ломакіна І.Ю.</b> Деякі сучасні аспекти законотворчої діяльності в Україні в контексті принципу верховенства права.....	9
<b>Дубовенко В.Р., Сокиринська О.А.</b> Правові засади призначення кримінальної відповідальності за шпигунство.....	11
<b>Ільчук М.П., Пахомова А.О.</b> Специфіка охорони службових винаходів в Німеччині.....	13
<b>Калениченко Ж., Настіна О.І.</b> Правове регулювання проведення експертизи сортів рослин на придатність їх до поширення в Україні.....	14
<b>Керничний Д.А., Малишко І.В.</b> Новели законодавства щодо охорони земель під час воєнного стану.....	16
<b>Кобець Д.В., Линник Т.В.</b> Фундаментальні та прикладні дослідження у праві та їх розвиток в сучасній науці.....	18
<b>Кобець Д.В., Настіна О.І.</b> Поняття, склад та види земельних правопорушень в Україні.....	20
<b>Коломієць В.В., Обіюх Н. М.</b> Колізії у законодавстві щодо відновлення зруйнованого житла громадян внаслідок російської агресії на території України.....	23
<b>Кривулько А.В., Ковальчук І.В.</b> Основи міжнародно-правового регулювання аграрних відносин.....	25
<b>Кундиревич В.О., Сімакова С.І.</b> Загальна характеристика суб'єктів антикорупційної діяльності.....	27
<b>Лещенко І.В., Пахомова А.О.</b> Особливості патентної охорони США.....	29
<b>Литвин Т.О., Мельник В.О.</b> Історико-правові витоки принципів патентної охорони.....	31
<b>Мандзюк М.С., Сімакова С.І.</b> Окремі аспекти антикорупційної політики в Україні.....	32
<b>Никоненко Н.С., Тимошук О.Г.</b> Україна у висновках Ради ЄС щодо розширення та процесу стабілізації: правовий аналіз.....	33
<b>Новогребельський М.О., Мельник В.О.</b> Аграрне право як системоутворювальна категорія в аграрній сфері.....	35
<b>Павленко С.С., Ковальчук І.В.</b> Поняття та правовий режим біосферних та природних заповідників.....	36
<b>Пархомчук Т.М., Тимошук О.Г.</b> Правова основа та процедура отримання Україною статусу кандидата в ЄС.....	38
<b>Паюк Ю.В., Ігнатенко С.О.</b> Контроль тренувального процесу юних каратистів.....	40
<b>Переуда В.С., Макарчук В.В.</b> Нелегальна міграція в Україні: причини та наслідки.....	43
<b>Петрук Н. В., Мельник В. О.</b> Юридична відповідальність в аграрному праві.....	45
<b>Поліщук Ю.А., Макарчук В.В.</b> Заздалегідь обіцяне неповідомлення про злочин (проблеми кваліфікації та відповідальності).....	47
<b>Прокопенко Д.Ф., Ломакіна І.Ю.</b> Корпоративна соціальна відповідальність.....	49
<b>Сапсай В.М., Єфремова І.І.</b> Врегулювання земельних спорів шляхом укладання мирової угоди.....	50
<b>Савіцький І.В., Єфремова І.І.</b> Правове забезпечення державної політики розвитку аграрних інноваційних відносин.....	52
<b>Сєдов О.С., Малишко І.В.</b> Особливості формування державної екологічної політики в Україні.....	54
<b>Франчук І.І., Ковальчук І.В.</b> Нормативно-правове регулювання статусу жінки-військовослужбовця.....	57
<b>Чернях Ю.С., Обіюх Н.М.</b> Екологізація виробництва та охорона природи як основа збалансованого розвитку: правові аспекти.....	59
<b>Шаропата В.В., Обіюх Н.М.</b> Особливості правового регулювання загального лісокористування в Україні.....	61
<b>Шевчук Д.І., Аргат Я. П.</b> Правовий статус держави у філософсько-правовій спадщині Г. Гегеля.....	63
<b>Шинкаренко Д.О., Макарчук В.В.</b> Деякі правові аспекти застосування смертної кари в США.....	64
<b>Юрковський Д.М., Бровко Н.І.</b> Трансформація кримінального кодексу у відповідності до об'єкту злочину (на прикладі злочинів проти національної безпеки України).....	66
<b>Юрченко О.М., Мельник В.О.</b> Міжнародні аспекти правового регулювання зовнішньо-економічних договорів в АПК.....	68